

La Table des Pensées

Ola Szostak & Willemijn Schellekens

Une installation sensorielle qui fait découvrir les plaisirs cachés à ceux qui s'y attablent.
Bon appétit!

La Table des Pensées

Ola Szostak & Willemijn Schellekens travaillent ensemble depuis plusieurs années. Ola est plasticienne et Willemijn est graphiste, scénariste et performante. Les deux réunissent l'imagination et l'artisanat.

À partir des différents univers dont elles sont originaires leurs cultures se heurtent et fusionnent. Willemijn vient de Rotterdam, le port mondial de la Hollande et Ola vient de Gdansk, le grand port de la Pologne.

La Table des Pensées coopération internationale.

Régie – accompagnement :
Entr'Act
Claudia Geubel et Casper de Vries

Mise en scène – son
KlangKlang – Berlin – Allemagne
Ralf K. Lang – Birgit Wieger

Co-producteur et lieu de création
Oerol festival – Terschelling - Pays-Bas

Co-producteur et lieu de création
La Strada / Schaulust – Bremen – Allemagne

Co-producteur et lieu de création
Le Cratère – Alès – France

Les partenaires artistique :

Textes originaux : Gerard Meuldijk, Eva van Welzenis, Lydia van Veen, Willemijn Schellekens, Sharon Bakker, Marieke van Leeuwen, Ola Szostak.

Traductions allemandes : Kathrin Bahr, Birgit Wieger, Ludmilla Euler, Casper de Vries. Rédaction : Birgit Wieger.

Traductions françaises : Claudia Geubel, John de Vries, Dayenne Doodeman, Casper de Vries. Rédaction Bernard Falconnet (Trio Mineur)

Enregistrement et mise en scène : Birgit Wieger, Son : Ralf K. Lang

La Table des Pensées ... expliquée

Le spectateur voit une longue table mise avec des histoires et des scènes excentriques. Mettez-vous à table et entrez dans la tête des douze personnages.

L'installation sonore

La table attire le public avec des bruits de repas: du bavardage, des morceaux de conversation, des bruits de coutellerie, un rire, le vin qui est versé, un verre qui bascule. Qu'est-ce qui se passe ? Est-ce qu'il y a une fête, un diner de famille, une réunion, une noce ou peut-être un enterrement...?

La Table des Pensées est mise avec des histoires et des événements. Plus on regarde, plus on découvre. À la Table il s'agit de communication non-verbale et de mauvaise communication. Est-ce que les hôtes se connaissent? Et qui êtes-vous? Quelles pensées a t'on et lesquelles n'osera t'-on jamais dire à haute voix? Comment et qu'est-ce que pense l'autre?

La Table des Pensées le vous fait découvrir. Devant chaque plat est accrochée un casque. Mettez-le et vous entendez l'une des douze perspectives, l'un des douze pensées, jamais prononcées à haute voix.

Vous pouvez écouter juste une histoire de trois minutes ou vous pouvez faire tout le tour de table. Là vous allez découvrir l'unité de l'ensemble et les liens entre les différentes pensées privées.

En s'asseyant le public prend le rôle d'un des hôtes de la Table et devient part de l'installation. On voit et on est vu. On voit douze expressions. Et plus on entend de textes, plus on comprend les expressions autour de la Table des Pensées.

L'installation visuelle

Le public peut s'asseoir sur les chaises autour de la table et changer de chaise pour écouter toutes les différentes histoires. Même sans entendre les histoires enregistrées La Table des Pensées est une installation présente dans un événement. L'image de la table est un paysage de tournures et de trouvailles. Tous les objets et toutes les images racontent une histoire. Tout est lié aux pensées enregistrées. Tout a une signification.

La Table des Pensées

Les 12 Pensées

1. Steak Frites | Pensée tragi-comique sur deux frères et une femme

Texte | Gerard Meuldijk

Voix | Matieu Loiseau

2. Un pot d'amour | Une jeune femme célibataire qui cherche l'amour

Texte | Eva van Welzenis

Voix | Lise Boucon

3. J'explose | Une femme fait de son mieux de ne pas paniquer

Texte | Lydia van Veen et Ola Szostak

Voix | Line Wibl 

4. Le Bonheur | Sur le bonheur

Texte | Lydia van Veen

Voix | Line Wibl 

5. Blanc de poulet | La lute d'une fille contre l'anorexie

Texte | Willemijn Schellekens

Voix | Lise Boucon

6. Soupe d'aspermes | L'esprit d'un pervers

Texte | Gerard Meuldijk

Voix | Mathieu Loiseau

7. Pourboire | Délires alcooliques sans queue ni tête

Texte | Gerard Meuldijk

Voix | Laurent Dupuy

8. Veines | Pensées poétiques d'une jeune maman sur l'enfance

Texte | Sharon Bakker

Voix | Lise Boucon

9. Mouche | Une actrice oublieuse se remémore sa carrière

Texte | Marieke van Leeuwen

Voix | Line Wibl 

10. Jimmy et moi | Fantaisies d'un enfant qui est ignoré   table

Texte | Eva van Welzenis et Willemijn Schellekens

Voix | Léo Bourderon

11. Vidange | Une femme suit des règles très strictes

Texte | Lydia van Veen et Ola Szostak

Voix | Isabelle Furst

12. Pas de temps | Pensée philosophique sur le temps

Texte | Ola Szostak et Willemijn Schellekens

Voix | Vincent Leenhardt

Soundediting: KlangKlangProduktion (Ralf K.Lang & Birgit Wieger) Mise en scène :

Birgit Wieger Traductions : Claudia Geubel, Violien Vocks, John de Vries, Dayenne

Doodeman, Casper de Vries Rédaction : Bernard Falconnet

La Table des Pensées calendrier

2010

Oerol – Terschelling (NL)
Duizel – Rotterdam (NL)
Van de straat festival – Schiedam (NL)
De Oversteek – Nijmegen (NL)
De Wintertuin – Nijmegen (NL)

2011

De Veste – Delft (NL)
Heechspanning – Heeg (NL)
Zomerparkfeest – Venlo (NL)
La Strada – Bremen (D)
Elisabethmarkt – Marburg (D)
Tollwood – München (D)

2012

Namur en Mai – Namur (B)
Soif de Bitume - Massy (F)
Mulheim an den Ruhr (D)
Cratères Surface – Alès (F)
Kleines Fest – Hannover (D)
ZAT - Montpellier (F)
Buitenkans – Enschede (NL)
Slokdarffestival – Vlissingen (NL)

2013

Oranjefeest – Apeldoorn (NL)
La Rue est à Amiens (F)
Chatillon (F)
Turbulentes – Vieux Condé (F)
Deventer op Stelten – Deventer (NL)
Fries Straattheaterfestival – Leeuwarden (NL)
Kleines Fest – Hannover (D)
Paderborn (D)
Neuhardenberg (D)
Via Thea – Görlitz (D)
Karwan – Marseille (F)

2014

Lange Nacht der Museen – Berlin (D)
Tête-a-tête – Rastatt (D)
Parades Nanterre (F)
Ludwigshaven (D)
Mosbach (D)
Fête des Artistes - Chassepierre (B)
Mintfest – Kendal (UK)
Coup de Chauffe – Cognac (F)

La Table des Pensées - Dossier de Presse

La presse:

www.dkc.rotterdam.nl/Rotterdam/Internet/Diensten/dKC/nieuwsbrief%20cultuurbe-reik%206-2010.pdf

http://www.vkblog.nl/bericht/321575/Zilte_Luchtspiegelingen_II

<http://www.ugenda.nl/recensieoverzicht/3127-festival-de-oversteek>

<http://www.rotterdamfestivals.nl/index.php?pageID=3&messageID=430>

Photos:

<http://www.flickr.com/photos/27986520@N03/4716664769/sizes/z/>

<http://www.flickr.com/photos/carobananas/4722403326/sizes/l/>

Video:

<http://www.youtube.com/watch?v=CmEUAEPNQ8U>

<http://www.youtube.com/watch?v=McZ4dJXT6zw>

Chirurgisch tafeldekken

FOTO PETER CRUICK

Voor mij vanmiddag geen zware kisten sjouwen of geklauter op bouwsteigers. Meehelpen met de voorbereidingen voor de beeldende geluidsinstallatie "N bord voor de kop" van Ola Szostak en Willemijn Schellekens betekent: tafeldekken!

GABY VAN DER ZEE

Alsof er chirurgen aan het werk zijn, is mijn eerste gedachte als ik Willemijn Schellekens en Ola Szostak in het bos bezig zie met het opbouwen van hun installatie "N bord voor de kop". Voorovergebogen over een lang object verdwijnen hun handen met boor of schroevendraaier in gaten in het grote, witte zeil dat het ter bescherming tegen de regen bedekt. Maar in plaats van te opereren, dekken zij de tafel die het hart van hun installatie vormt. Dankzij de ongunstig gestemde weersgoden vergt dit nu al drie dagen. Maar de voltooiing is in zicht en vandaag bied ik een helpende hand bij de *finishing touch*. De tafel is gedekt met wat Schellekens omschrijft als "bijzondere futiliteiten". "Wat voor de één een nutteloos voorwerp lijkt, kan voor de ander een getuigenis zijn van een dierbare herinnering." Het bevestigen van deze curiosa aan de tafel is nog de

grootste klus. Alles moet niet alleen vast komen te liggen zodat niets verschuift, maar ook om te voorkomen dat mensen de bijzondere tafeldecoratie stiekem in hun tas stoppen.

Achter ieder voorwerp verzonnen Schellekens en Szostak een verhaal dat hoort bij twaalf onzichtbare tafelgasten. Als bezoeker kruip je via een koptelefoon in hun hoofd. Je hoort de geheime gedachten, hersenspinsels en bespiegelingen van bijvoorbeeld een jonge moeder, een dronkelap of een oude actrice.

Terwijl de dames het geluidsmateriaal testen, bevestig ik het curieuze bestek, een flesje nagellak en een karaf onzichtbaar aan de tafel. Wanneer de regen ophoudt, toveren we vanonder het zeil een uitbundig gedekte tafel tevoorschijn. Hoe langer ik kijk, des te meer grappige en eigenzinnige details me opvallen. "Met elk voorwerp hebben we iets gedaan," verklaart Szostak. "Maar dat zie je pas als je aan tafel gaat zitten. De installatie is ook pas af als er bezoekers aanschuiven. Zij belichamen dan de onzichtbare tafelgasten en brengen de tafel tot leven."

—
Ola Szostak/Willemijn Schellekens – "N bord voor de kop. 12 t/m 20 juni, doorlopend 11-17 uur. Locatie 11, De Tiger-West, vrij toegang met Oerol paspoort.

De zintuigen werden dit weekend flink geprikkeld in het Vroesepark. Zo kon er 'stiekem' worden geluisterd naar elkaars gedachten en worden gepicknickt op een groot kleed. FOTO JAN DE GROEN

Duizel in het park: luisteren naar de gedachten van je tafelgenoten

ROTTERDAM • Theatergroepen, dichters en muzikanten prikkelden dit weekeinde de zintuigen van bezoekers aan het Blijdorpse Vroesepark. Zij ondergingen eigenzinnige, verrassende en aparte acts tijdens de tweede editie van festival Duizel in het park.

Terwijl een aantal vaste parkbezoekers op een bankje vooral hun goedmoedigheid prikkelt met blikken bier uit de supermarkt, bekijkt en beluistert het festivalpubliek de voorstellingen. Of neemt er zelf aan deel. Toeschouwer zijn bij een uitvoering over jouw huis terwijl je de woning zelf moet opbouwen. En met een koptelefoon op aan tafel bij 'n Bord voor de kop luisteren naar de hersenspinsels van tafelgenoten. Onbevangen aangeschoven ben je even later deelgenoot in de strijd om de grootste bal gehakt én de vrouw van iemands broer.

Carla komt uit de wijk en bezoekt het festival met haar dochters Mitzl en Lana. Ze hebben het naar hun zin. „De opzet is leuk, interessant en laagdrempelig. Het trekt een wat alternatiever publiek. Bij de vorige editie zijn we ook geweest, dit jaar keken we er weer naar uit.”

Het Vroesepark kende zaterdag en zondag veel gebelmen. De Geheimenboom hing er vol mee. „Ik ben verliefd op de meester”, „Mijn grootste geheim is dat ik een popster wil worden” en „Ik peuter wel eens in mijn neus”. De Rotterdamse theatergroep Powerboat deelde voorafgaand aan het festival kijkdoosjes uit in de buurt. „Met als opdracht: maak van je geheim een kijkdoos”, vertelt Afke Weltevrede van Powerboat. „Dit weekend kan iedereen ze bekijken. De mooiste kijkdoos krijgt een prijs.” Inmiddels zijn ze weer verdwenen, de winnende doos werd

gisteravond symbolisch begraven in het park. „Het moet natuurlijk wel geheim blijven.”

In het biechthuisje van de theatergroep biechten doodnormale mensen publiekelijk hun zonden op. Een vegetarisch meisje dat in het park zwicht voor een verleidelijk barbecuworstje, een vrouw die haar hond haat (hij doet zulke vieze dingen) en een man die graag aan de tenen van zonnende vrouwen likt. Deze biecht baseerde Powerboat op de werkelijkheid: zes jaar geleden kende het Vroesepark een echte tenenlikker.

Marijke uit Pijnacker bekeek in Het Peperkoekenbed een voorstelling over een meisje dat niet kan slapen. „Het was erg leuk. Ik houd van dit soort parkachtige festivals met theater en muziek. Je voelt je hier onderdeel van de belevenis.”

(Daan de Hulster)

AD 21/12/10

'Muziek, theatrale belevenissen, barbecue en picknick in ons eigen Vroesepark', tweet een bezoeker na afloop van Duizel in het Park. Op zaterdag 31 juli en zondag 1 augustus was het park tussen Gordelweg en Stadhoudersweg het decor van een sprankelend festival. Ruim 4.000 bezoekers stapten door de poort van de verbeeldingskracht en traden binnen in de wereld van duizelingwekkende woorden, sprookjesachtige beelden en vrolijke muziek.

De tweede editie van het festival liet het publiek ook dit jaar genieten van kunst, verhalen, gedichten, muziek en theater in een intieme omgeving en in een ongedwongen sfeer. Een festival voor bezoekers van het Vroesepark, wijkbewoners, Rottendamers en andere liefhebbers van literatuur, poëzie, beeldend theater, beeldende kunst en muziek. 'Naast een mooi programma vind ik het visuele aspect heel belangrijk', zegt organisator Mariska Verhulst. 'Van het publiciteitsmateriaal tot aan de aankleding van het park en de catering, alles moet kloppen met elkaar en de sfeer van beleven uitstralen.'

'En nu is het de kunst om het festival klein en intiem te houden'

Zintuigen

En dat is gelukt. Direct bij binnenkomst worden alle zintuigen geprikkeld. Kinderen bouwen samen met kunstenaar Antoon Versteegde aan een heus Duizelord van bamboestokken; in het Geheimenbos hangen tientallen kijkdozen met daarin kleine en grote geheimen van wijkbewoners; zachtjes wiegend op een grote schommel leest de Iraakse dichter Rodaan Al Galidi voor uit eigen werk en even verderop worden bezoekers aangetrokken door tafelluiden: geroezemoes, flarden van gesprekken, getik van bestek,

gelach, een glas dat omvalt. Een lange tafel is gedekt met verhalen en gebeurtenissen waar nieuwsgierige bezoekers aanschuiven en luisteren naar de persoonlijke, grappige en ontroerende ontboezeringen van tot verbeelding sprekende tafelgroten.

Geheimen

'Naast literaire optredens van schrijvers, beeldend theater en hoorspelen, wil ik de wijkbewoners en mensen die toch al actief zijn in de wijk betrekken bij het festival', vertelt Mariska over de inhoud van haar initiatief. 'Zo hebben we in samenwerking met theatercollectief Powerboat het wijkproject Het Geheimen Park ontwikkeld. We vroegen wijkbewoners, de mensen van Parkbeheer, vrijwilligers bij buurthuizen en verenigingen: vertel eens over het park, wat betekent deze plek voor jou. Ook gingen we op zoek naar de geheimen van het park en van de bewoners. Hiervoor zijn speciale kijkdozen verspreid bij ondernemers in de buurt met de oproep hierin een geheim te verbeelden of verwoorden. Met het Geheimenbos als resultaat, maar ook een biechtstoel waar je kon luisteren naar geheimen van het park en een grote schatkaart met alle bijzondere plekken.'

Hek

'Waar ik het meest trots op ben? Dat alles klopte. De mix aan voorstellingen in combinatie met de vormgeving, dat alles prachtig samenviel. En het is geweldig om te zien hoe dit alles gewaardeerd wordt door een gemêleerd publiek. Zo zag ik een clubje oudere dames met rollators, ouders met jonge kinderen en alles daar tussen in. Al die mensen bij elkaar, daar word ik heel blij van.' Lachend. 'Ja en nu is het de kunst om het festival klein en intiem te houden. Het moet een open en vrij toegankelijk festival blijven, dat is voor mij een voorwaarde. Als er een hek omheen moet en als bezoekers hun tas moeten opeemaken voordat ze naar binnen mogen, is de festivalsfeer die ik voor ogen heb weg. Dan stop ik ermee. En ga ik iets nieuws verzinnen.'

WWW.DUIZELINHETPARK.NL

